

LÄRJUNGENS VÄG

DEL ÅTTA

WM 445–507

1 Regel XI

¹Regel XI. *Tre ting måste nu den laglydige arbetaren utföra. Först utröna den formel som skall stänga in väsendena inom den omgivande muren, därefter uttala de ord som tillsäger dem vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts och slutligen framsäga det mystiska yttrande som skall rädda honom undan deras arbete.*

2 Analys av de tre utsagorna

¹Denna regel är den sista av dem som styr arbetet i emotionalvärlden, uppgiften att ge drivkraft åt tankeformer, som skall bli uttryck för energi (LA: och en idé) av något slag. DVS 3.25.3; KOV 7.19.10; L1 7.4.17, 9.39.2, 9.42.3; L2 10.4.1; L3 6.18.2, 8.5.1, 14.17.5; MV 9.30.1, 9.88.8 När en människa bildat en tankeform, handlar det om att en kausalidé klätts först i mental och sedan i emotional materia. (LA: Detta är förfarandet i vit magi och av en individ, som står åtminstone på kausalstadiet. L5 1.61 Det är inte förfarandet av genomsnittsmänniskan på emotionalstadiet.) Den är alltså en levande varelse, som står på gränsen till att fysikaliseras. Inget kan nu hejda dess framträdande i det fysiska annat än dess skapares uttryckliga viljeakt. Formen vitaliserar ju av sin skapare och är därför alltid underkastad hans vilja, tills han avskurit sin förbindelse med den genom att göra det ”mystiska yttrandet”.

²Skapararbetet är antingen medvetet eller omedvetet. I det omedvetna byggande av tankeformer, som genomsnittsmänniskan sysslar med, erhålls sällan de önskade fysiska resultaten. Så länge människan drivs av själviskhet och hat, är detta förhållande av godo. Det är lyckligt för mänskligheten att ännu så länge endast ett fåtal arbetar i mentalmateria. KOV 5.51.3; KI 16.1.13 De allra flesta arbetar i emotionalmateria, och de former de bildar därunder är flytande och föränderliga och får makt bara genom förmågan av ihärdighet. Det finns en esoterisk grund till att säga ”om man begär något tillräckligt länge, får man det också”. DVS 3.67.2; L1 9.57.8 Sådan är den lag som styr genomsnittsmänniskans reinkarnation. KOV 1.34.34, MV 8.6.7 Dessa (LA: genomsnittsmänniskans) begärformer vållar inte den skada de annars skulle göra, eftersom de saknar den målinriktning mentalmateriales energi får, när den styres av ett koncentrerat intellekt. Deras verkan stannar hos upphovsmannen. Men så snart den mentala faktorn kommer in och härskar, blir människan antingen farlig eller nyttig och inte bara för sig själv utan även för sin omgivning. Om hon blir nyttig, kan hon med sina tankeformer göra en insats för medvetenhetsutvecklingen. Med rätt inspiration (LA: nämligen från andratriaden och Augoeides), kan människan bli en verklig esoteriker och åstadkomma former i fysiska världen (LA: former som är i samklang med planen för medvetenhetsutvecklingen). L2 8.21.10, 9.25.3; L3 2.23.5

³Den idé (47:2,3) eller tanke (47:4,5), som skall komma till uttryck, har arbetat sig fram till gränsen av fysisk manifestation. Dess skapare, som i egenskap av ”vitmagiker” inte är en emotionellt centrerad människa, för den medvetet till det stadium, där den avsikt och den plan, som ligger till grund för den, kan framvisas. Skaparen håller tankeformen i sin medvetenhet och ger den form och energi genom sin målinriktade mentala fokus.

⁴Denna regel XI säger att aspiranten har att: 1) utröna den formel som skall kristallisera (LA: fixera) den form han byggt ungefär såsom arkitekten, som skall konstruera en bro, bestämmer den önskade formen genom en matematisk formel; 2) uttala vissa ord som ger formen livskraft och så för den ut i fysiska världen; 3) yttra den fras som frigör tankeformen från hans egen aura och så bevarar honom för förlust av hans egna energier.

⁵Att märka är att *formeln* avser tankeformen, *orden* det ändamål för vilket formen har byggts och *det mystiska yttrandet* slitandet av det magnetiska band som förenar skaparen med hans skapelse.

Tankeformen avser närmast materiaspekten, ändamålet medvetenhetsaspekten och bandet till skaparen viljeaspekten. Såsom den verkliga esoterikern förstår dessa regler för magi, är de lika giltiga för skapandet av en kosmos, ett solsystem eller en planet som för lärjungens eller aspirantens små tankeformer.

⁶Vanligen uppfattar aspiranterna en utsaga, såsom den just gjorda, som om den beskrev en dualitet: höljet och den energi det uttrycker. Men vad aspiranterna nu särskilt behöver göra är att söka tänka i begrepp av en enda verklighet, som (är ingenting annat än själva energin =) överallt i kosmos är materia, rörelse och medvetenhet. L3 3.6.4 Endast med den insikten kan vi försona vetenskapen med religionen och rätt förstå den värld vi lever i.

⁷Den skarpa åtskillnad mellan liv och form, levande och livlöst, som råder i mångas tänkande, har medfört en vägran medge att de två skenbara motsatserna väsentligen utgör en enhet. Vetenskapen kan inte besvara frågorna: Vad är liv? Vad är energi? (LA: Lägg till: Vad är medvetenhet?) Vad är vardandet och vad är varat? Frågorna om vad och varför betraktar vetenskapen såsom meningslösa, omöjliga att besvara. KOV 1.1.2

⁸Emellertid kan (rena förnuftet och intuitionen =) 46-medvetenheten (L3 3.3.1, 3.4.9) lösa dessa problem och besvara dessa frågor. Lösningarna och svaren ingår i de uppenbarelser som erhålls i samband med initiation. De enda verkliga biologerna (LA: livsvetarna) är de i mysterierna invigda, ty de förstår något av livet och dess ändamål och är så (identifierade =) förenade med livsprincipen att de tänker och talar i termer av energi och dess verkningar. Alla deras aktiviteter i samband med planethierarkins arbete bygger på några få grundläggande formler, vilka avser livet såsom det manifesterar sig i (energi, kraft, materia =) rörelse, medvetenhet och materia. LA: Observera att AAB ofta tappar bort medvetenhetsaspekten, såsom hon gjort här och i de båda närmast föregående styckena, liksom även i 2.38. Förståelsen för att tillvaron har tre aspekter lyser med sin frånvaro hos esoterikerna utom hos pytagoreiska hylozoikerna.

⁹Livsprincipen är den kraft som håller formen samman, vitaliserar den och driver den till verksamhet. När denna livsprincip dras ur formen, dör denna och upplöses. Det är livsprincipen, som gör formen levande, antingen denna är en människa eller ett solsystem. E 1.15.2, 4.4.7

¹⁰Hos människan yttrar sig denna livsprincip på tre sätt:

¹¹1) Såsom styrande vilja, avsikt, grundläggande drivkraft. Detta är den dynamiska energi, som förmår monaden att inkarnera, bestämmer inkarnationens längd och i sinom tid avslutar den. Den manifesterar sig i viljan att leva, att vara, att handla, att utvecklas. I förstatriaden verkar den genom mentalmolekylen (47:4) och i organismen genom hjärnan.

¹²2) Såsom den sammanhållande kraften. Denna manifesterar sig genom förstatriadens emotionalatom och emotionalhöljet såsom individens emotionalitet – begär, känsla och fantasi – och i organismen genom hjärtat.

¹³3) Såsom eterhöljets aktivitet, innefattande också hela organismen med alla dess celler och organ.

¹⁴Det är givetvis inte möjligt att ge de mantriska ord och meningar som nämns i regel XI. De är fullständigt obegripliga för alla utom de invigda. Det är att märka att mycket som sägs i dessa anvisningar (WM) ligger framom nutidens tänkande. Både dessa anvisningar och *En avhandling om kosmisk eld* kommer att fullt förstås först mot 1900-talets slut (H.T.L.: och då först av kausaljag, enligt vad som sagts på annat ställe). L3 4.2.8, MV 9.220

¹⁵Alla dessa regler har olika innebörd för olika slags läsare. För en intelligent (LA: men i esoteriken obevandrad) läsare är de närmast intetsägande. Vad aspiranten kan utläsa av dem är vissa praktiska ideer för daglig tillämpning och efterprovning i erfarenheten. De får djupare mening allt eftersom aspiranten lär sig att handha energier, arbeta i mentalmaterien och kreativt samarbeta med det ändamål som ligger till grund för utvecklingens plan. För lärjungen innehåller dessa regler vissa betydelsefulla anvisningar, som låter honom förstå skapelseverket i naturen på ett sätt, som aspiranten inte kan. För den invigde innehåller dessa ord bestämda order, som han kan tolka rätt bara med sin inlysta intuition (LA: lägst 47:2 i självmedveten kontakt med 46:7). Med de ännu högre graderna av intelligens behöver vi inte befatta oss. Denna regel XI skall nu betraktas endast såsom den

genomsnittlige aspiranten uppfattar den. De högre tolkningarna överläts åt dem som har inre utrustning för att förstå.

¹⁶I. *Utröna den formel som skall stänga in väsendena inom den omgivande muren.*

¹⁷Alla naturens former, såväl de i makrokosmos som de i mikrokosmos, består av ett otal mindre levande väsen, som har ett visst mått av medvetenhet, rytm och sammanhållning enligt den kraft, lydande attraktionens lag, som formens byggare brukar. Under inverkan av (gudomlig tanke =) ett kosmiskt kollektivväsens tanke uppstår ett embryoniskt solsystem, som först är flytande och töcknigt, föränderligt till konturen och löst sammanhållet av den centrala energikärnan. Med tiden antar systemet en mer bestämd form och ingår i särskilda förhållanden med förbundna och närliggande former, anpassar sig till dessa i en inre mening, vilket tidigare inte var möjligt. Till sist blir solsystemet ett sådant som vårt eget, fungerande med en sol och omkretsande planeter, många smärre klot inom det större klotet, alla beroende av varandra, uppvisande en sammanhållning, en enhet och en struktur, vilken i varje särskilt fall är unik men likväl fungerar kosmiskt lagbundet. Solsystemet motsvarar en väldig avsikt, som det grupp- och självmedvetna väsen, som är systemets upphov och skapare av dess form, tänkt ut och sedan stadigt hållit fast i medvetandet. KI 6.1.1, 17.4.10

¹⁸Ett dylikt kosmiskt kollektivväsen skapar i sin meditation, sin reflekterande medvetenhet, en tankeform. Denna tankeform har fyra huvusakliga kännetecken:

¹⁹1. Den bildas genom medveten tillämpning av attraktionslagen.

²⁰2. Den sammansätts av ett otal levande väsen, som dras samman och till varandra genom kollektivväsendets–skaparens tanke och sålunda ingår i förhållande med varandra.

²¹3. Denna form är det yttre uttrycket för något som dess skapare har: visualiserat, byggt ändamålsenligt och ”färgat” eller skänkt egenskaper i enlighet med det avsedda ändamålet; vitaliserat med sitt begär och sin tanke; hållit samman så länge som dess ändamål fordrar; magnetiskt förbundet med sig själv genom sin levande avsikt och behärskande vilja.

²²4. Denna tankeform – denna inre avsikt, som klätt sig i en mental, emotional och eterisk form – äger styrka i fysiska världen bara så länge som den: förblir medvetet i skaparens tanke; i esoterisk mening ”håller avståndet” till skaparen (många tankeformer blir till intet, då de är ”för nära” sin skapare); kan riktas åt önskat håll och enligt minsta motståndets lag kan finna sin egen plats och därmed fylla den funktion och det ändamål för vilket den skapades.

²³”Formeln” kan därför betraktas såsom den idé som utgår från tänkaren, definieras såsom den dynamiska avsikt, det ”ting” som tänkaren ser och i sin tanke gör till något yttre och visualiserar såsom bäraren av hans avsikt. Den matematik, som ligger till grund för byggandet av en bro, säger de oinvigda ingenting, men för dem som vet och förstår är den själva bron sammanfattad i det väsentliga. Den är bron i potentiellt skick, och i de matematiska formlerna ligger den fullbordade strukturens mening, beskaffenhet och form liksom dess möjliga användbarhet. Så är det med de begrepp och ideer som ger upphov till en tankeform. Dessa esoteriska formler finns i den arketypiska världen, vilken för aspiranten är (intuitionens värld =) kausalvärlden, men i verkligheten ett mycket högre medvetenhetstillstånd. Dessa formler ligger till grund för en formernas värld (LA: idévärlden = formernas värld, ty grek. eidos, äldre: veidos = ”idé”, betyder från början form) och kontakt med dem måste de nå som är rätt utrustade att arbeta enligt de kosmiska materieformernas planer. Det finns i symbolisk mening tre stora formelböcker: livets bok, gudomliga vishetens bok och formernas bok. Invigda av alla grader läser och bemästrar till sist livets bok. Aspiranter av alla grader läser gudomliga vishetens bok, också kallad medvetna erfarenhetens bok. Formernas bok är obligatorisk läsning för alla, hos vilka intelligensen håller på att vakna så att den kan fungera. Det är formernas bok det nu handlar om. L3 2.1.1

²⁴Aspiranten, som tröttnat på de egna ändamålslösa och oviktiga tankarnas eviga rundgång, söker ösa ur det rikhaltiga förråd av ideer som finns i ”regnmolnet av vetbara ting”, som Patañjali talar om och som (själen =) kausaljaget är medvetet varse. KOV 2.17.5; MV 10.8.13 16.22.5; L2 9.4.2; L5 13.2.11 Han söker arbeta så att han kan främja manifestationen av skaparens ideer. För att göra detta måste han först uppfylla vissa krav, i korthet följande:

²⁵1) Veta meditationens verkliga mening.

²⁶2) Kunna lätt inrätta mentalhöljet och hjärnan med kausalhöljet. KI 16.1.22

²⁷3) Kontemplera eller vara medveten i det kausala. Det blir då möjligt för kausalhöljet att verka förmedlande mellan (gudomliga ideernas =) kausalideernas värld och mentalvärlden. Deltagande i kausala skapelseprocessen visar sig därmed vara ändamålet med allt verkligt meditationsarbete. L1 1.21.2

²⁸4) Registrera den idé kausalmedvetenheten tagit emot och uppfatta vad slags form den bör antaga.

²⁹5) Renodla idén till det väsentliga, så att all meningslös inbillning och det lägre mentalas formuleringar skalas av. Aspiranten rustar sig därmed för att lätt övergå till handling och genom stadga i kontemplationen riktigt mottaga visionen av den tilltänkta formens inre struktur eller grundstomme. L1 1.7.5, MV 9.141.7

³⁰6) När det kausala registrerar denna struktur i mentalhöljet, registrerar det mentala den lika medvetet, i den mån det mentala hålls stadigt i ljuset (LA: 47:5 inrättat med 47:3 eller 47:4 med 47:2. Med "ljuset" menas kausalmedvetenheten MV 9.221.6). Denna process är inte uppställandet av formeln, utan är den sekundära process som kan liknas vid formelns omsättande i en konstruktionsritning. Allt efter formelns styrka, enkelhet och klarhet i en enkel tydligt tecknad struktur blir den slutliga konstruktionen och den därpå följande formen, vilken inom sin periferi kommer att innesluta de i konstruktionen använda väsendena. LA: Icke aspiranten utan först den på prov antagne lärjungen kan uppfylla dessa krav. KI 16.2.2,3

³¹Detta liknar i själva verket avlelsens skede. Inom det befruktade ägget (resultatet av det manligas och kvinnligas förening) finns det fullbordade väsendets alla förmågor i potentiellt skick. Inom idén, uttänkt (LA: formulerad) i materien men inspirerad av (andenaspekten =) viljeaspekten, ligger den fullbordade tankeformens potential. Materieaspekten, i detta fall mentalmaterien, har befruktats av viljeaspekten (LA: i detta fall kausalviljan, och det är därför som i denna process aspiranten måste vara centrad och självmedveten i kausalhöljet), och trefalden fullständigas slutligen genom den skapade formen (LA: trefalden kausalt – mentalt – eteriskt). Men i de tidiga skedena finns ännu så länge bara "formeln" – den uttänkta idén, det potentiella ehuru dynamiska begreppet. Den är mäktig nog att draga till sig allt den behöver för att växa och formas, men vem kan säga, om den blir misslyckad, en medelmåttig och svag produkt eller en skapelse av verklig skönhet och betydelse? LA: Skönhet i betydelsen av harmoni, överensstämmelse med sanningen och livslagarna. KOV 5.14.8; L2 3.31.4; L3 6.19.11; MV 7.1.11

³²Varje fysikaliserad idé äger således en form, som livas av begäret och skapats av det mentalas kraft. Emotionalmaterien är den materia som intellektet påtvingar sina föreställningar för att bilda den "inkarnerade idén", kläda idén i form. (LA: Oegentligt uttryckt, eftersom formen är bildad redan i mentalmaterien och denna mentalform är emotionalformens föregångare, förebildare och nödvändiga, omedelbara orsak.) Det mentala har dessförinnan tagit emot den arketypiska idén, såsom kausalmedvetenheten uppfattat och sett den. Kausalmedvetenheten har i sin tur mottagit formeln såsom denna framställts för den i idévärlden.

³³Följande tre faktorer styr idéns framträdande ur kausalvärlden i fysiska världen:

³⁴1. Energierna från världarna 29–35. Det är på denna sjuvärld som vår planets högsta intelligenser riktar sin uppmärksamhet. Deras medvetenhet kan uppfatta och omfatta detta verksamhetsområde, där planethärskarens medvetenhet uttrycker sig, fri från begränsningar av det som vi fattar som form. De är formelns bevarare, de är de matematiker som gör upp ritningarna till den stora planen. De beräknar verkan av de krafter, varmed arbetet utföres, och de energier som måste handhas. De tar i betraktande de påfrestningar formen måste utstå under livskraftens inverkan. De beaktar de cykliska impulser som evolutionsprocessen måste anpassas till. De befattar sig med förhållandet mellan (formaspekten =) materieaspekten och livsdriften. DVS 2.58

³⁵2. Intuitionsmedvetenheten (LA: 45:1–47:3). Det är i denna medvetenhet, som (visdomens mästare =) 45-jagen arbetar lika lätt som den normala människan i fysiska världen. Deras medvetenhet är i ständig kontakt med de (arketypiska intellekt =) kosmiska mentaljag (32–35), som är formlernas väktare. De utgår från de allmänna "ritningarna", lägger in detaljerna, söker rätt på dem

som är lämpade att leda arbetet och samlar den personalstyrka som behövs. Bland sina lärjungar väljer de den som är mest lämpad att vara brännpunkt för upplysningen i fysiska världen eller den grupp som är bäst ägnad att genomföra den del av planen som skall manifesteras. De arbetar med dessa så utvalda, inpräglar i deras intellekt trefalden idé–kvalitet–form, tills detaljerna börjar framträda och arbetet med manifestationen i det fysiska kan fortskrida. L3 3.1.16

³⁶3. Mentalmedvetenheten. Det är i mentalvärlden, som mycket av detta arbete nödvändigtvis utföres, och detta är ett tillräckligt skäl för att aspiranten skall utveckla och utbilda intellektet. ”Regnmolnet av vetbara ting” låter sina droppar falla först i mentalvärlden, och nederbörden fortsätter, när lärjungar och aspiranter tar emot den. Dessa söker i sin tur inpräglade ideer hos ringare arbetare och aspiranter och så vägleda dessa, som genom sin skörd eller sitt fria val förts inom deras inflytelsekrets. Så blir det många tänkare som fångar ”idén”, och därmed har formelsidan av det stora arbetet verkat vad den kunnat.

³⁷Det är därmed tydligt att detta arbete väsentligen är grupparbete och därför kan utföras endast av dem som i någon mån bemästrat meditationsprocessen och kan hålla ”intellektet stadigt i ljuset”. Detta ljus strömmar i verkligheten fram ur (det universella intellektet =) kausalvärlden (idévärlden) och är av olika slag (LA: tre huvudslag med sina underavdelningar, sammanlagt 150). Det bildades i det förra solsystemet och måste användas och utvecklas i det nuvarande. MV 9.17.8,9; 9.122.15, 9.221.6, 18.17

³⁸Med uttrycket ”intuitionens ljus” menas den energi (LA: och medvetenhet) som är bärare av (Guds =) planetregeringens avsikt, plan. Uttrycket ”själens ljus” (LA: kausal medvetenhet och vilja) betyder de människors avsikt, plan, vilja som ansvarar för att regeringens plan förverkligas i de fyra lägre naturrikerna. I synnerhet människoriket är kausalmedvetenhetens uttrycksmedel. När människorna nått fulländningen, kommer fysiska världens problem att till största delen lösas. De fullt medvetna människorna, självmedvetna i den mänskliga formen (och det är ännu så länge bara ett fåtal), utgör planetväsendets hjärna. MV 9.28.3, 10.3

³⁹Uttrycket ”att kasta ljus” över något (problem etc.) har en verkligt esoterisk innebörd. Det betyder att uppenbara den idé eller princip som ligger till grund för den synliga manifestationen, att inse den högre verklighet som givit upphov till den synliga formen. Detta är grundidén i allt arbete med symboler. Att fastställa formlerna, att teckna ritningarna eller planerna såsom intuitionen mottagit dem i kausalvärlden och högre världar (45–47:1), detta är arbete som tillkommer planethierarkin ensam. Arbetets andra fas utföres av människor som i medvetet samarbete med planethierarkin verkar i människans världar (47:2–49:7). De förverkligar idén i det fysiska genom att tänka rätt, väcka begäret och fostra den rätta allmänna opinionen. De åstadkommer därigenom den nödvändiga fysiska verksamheten.

⁴⁰Aspiranter, ledare av grupper och tänkare överallt på klotet kan användas för detta arbete, förutsatt att de har ett öppet och samlat intellekt. Allt efter måttet av hur enkelt de nalkas sanningen, hur klart de tänker, hur deras grupp påverkar och hur inklusiv den är i sin medvetenhet och hur förmögna de själva är till lång, ihållande strävan, kommer den fysiska form de bildar att överensstämma med idén och den högre verklighet de söker uppfatta.

⁴¹Den genomsnittliga läsaren av dessa anvisningar har ingenting med formlerna att göra. De som uppfattar och förstår dessa är de Stora som vet, som står bakom evolutionsprocessen och svarar för dess ändamålsenliga verksamhet. Planethierarkin skrider stadigt framåt med detta arbete men är enligt Lagen beroende av dem i fysiska världen som skall frambringa de yttre formerna. MV 1.67.13; 9.183.4,5 Om dessa arbetare i det fysiska inte rätt uppfattar inspirationerna eller begår misstag, blir det försening eller fel i byggandet och därmed tid- och kraftförlust. Om de tappar intresset och slutar arbeta eller är mest intresserade av sina egna saker och personligheter, måste planen vänta och energi, som kunde ha satts in till lösandet av mänskliga problem och mänsklighetens vägledning, få ett annat utlopp. Det finns aldrig något stillastående i skapelseprocessen. Energi, som flödar ut i livsenhetens pulserande, i dess aldrig upphörande och aldrig vilande cykliska aktivitet, måste brukas någonstans och finna utlopp någonvart, och ofta blir det – när människan sviker sin plikt – med katastrofala resultat. Naturkatastrofer såsom översvämningar och den stadigt

ökande insektsplågan har samband med inflödet av energi, som inte brukas, inte ens uppfattas, men som kan ges rätt riktning med rätt avsikt och för planens främjande, om aspiranterna och lärjungarna i världen axlar sitt gruppansvar, bortser från förstajaget och förverkligar rätt. MV 9.100.2 När människorna allmänt står i förbindelse med planens väktare och deras intellekt och hjärnor är upplysta av intuitionens (LA: 46-medvetenhetens) och kausalmedvetenhetens ljus, när de kan träna sig till att intelligent uppfatta de impulser som cykliskt utsänds från (livets insida =) världarna 43–46, då kommer formen (47:4–49:7) att stadigt anpassa sig till livet (43–47:3) och förhållandena i världen att snabbt förbättras. När de mer framskridna människorna förmår uppfatta formlerna i det skick som planethierarkin översätter och överför dem, kommer verkan att först bli att rätta relationer upprättas mellan de fyra lägre naturrikerna och rätta relationer mellan individer och grupper i mänskligheten. Relationerna mellan de fyra lägre naturrikerna är nu dåliga, eftersom (materiens energi =) mekaniska 47-, 48- och 49-energier är främsta styrande faktorerna. I människoriket yttrar sig dessa energier i själviskhet, i djurriket i grymhet och i växtriket i sjukdom. Sjukdomarna har sin rot främst i felaktigt riktande av kraft i växtriket. Detta påverkar djur- och mineralrikerna och därefter människoriket. Detta kan ännu inte påvisas (LA: av mänskliga vetenskapen), men när man en gång förstått detta förhållande, kommer forskarna att rikta uppmärksamheten på växtriket för att i detta finna svaret på frågan hur sjukdomarna skall utrotas. L2 4.8.4

⁴²II. *Uttala de ord som tillsäger dem vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts.*

⁴³Denna regel verkar endast i den mån ”arbetaren med Lagen” är (i kontakt med den inre verkligheten inom sig själv, med själen =) kausalt självmedveten och i kontakt med Augoeides. Det är väsentligt att Augoeides verkar genom honom i full dagsmedvetenhet. Det är Augoeides, som uttalar orden, framsäger det mystiska yttrandet, men det är den kausalt medvetna människan som styr (mekanismen, formapparaten =) sitt förstajag. Denna styrning är möjlig först när hjärnan och det mentala är inrätade med det kausala. Återigen är det nödvändigt minnas att denna regel, som beskriver skapelseverket, gäller för alla slags skapelseprocesser, både dem i makrokosmos och dem i mikrokosmos, både solhärskarens bildande av solsystemet och människans försök att bemästra det magiska arbetets teknik och därmed bilda former i sin egen lilla sfär. Alla måste de uttröna regelns verkliga innebörd, ty också ett kosmiskt väsen arbetar enligt sitt varas lag, och denna lag visar sig för oss såsom naturlagarna. KI 4.2

⁴⁴Ideerna om ordnad aktivitet, målmedvetenhet och ändamålsenlighet sammanhänger med det yttrande vi nu studerar. Varje formbyggare är först och främst en som styr mindre väsen och bestämmer dessas öden. Denna idé klargör den fria viljan och lagen om orsak och verkan. Ytterst ligger dock orsakerna i det förra solsystemet och i ännu äldre och större klot. KI 4.4.9 För oss kan det inte finnas någon ren orsak, utan endast mera betydande verkningar. En ren orsak är för normalmänniskan lika obegriplig som rent förnuft (LA: essentialmedvetenheten, 46). Vårt nuvarande solsystem är ett verkningarnas system, som i sin tur framkallar orsaker. Först i människoriket och först hos de människor, som medvetet använder tankekraft, alstras något slags orsaker. Alla (LA: verkliga, rena) orsaker är igångsatta av något slags medvetet verkande och klart tänkande intellekt och förutsätter därför en tänkare. Detta är en grundsanning i all esoterik. Vårt solsystem är en tankeform och äger en verklig tillvaro bara så länge som tanken fortsättes. Allt som finns utgör del av den idéström som utgår från den gudomliga tänkaren (LA: icke ett utan många kosmiska kollektivväsen). Alla tankar (LA: som är orsaker) ingår i strömmen av kosmiska ideer. De flesta människor tänker inte och igångsätter därmed inte heller sådana orsaker, som i sinom tid måste göra sin verkan. KI 1.4.6

⁴⁵Är det då inte så att den tendens, en individ visar i ett liv eller i en serie liv, nödvändigtvis anger hans framtid och att de orsaker, som igångsatts i ett liv, blir till verkningar i ett senare liv? Så länge människans inkarnationer är övervägande emotionalt och fysiskt inriktade, är det inte individen själv, som bestämmer sina inkarnationer, utan dessa bestäms för honom genom den grupp han tillhör och som ett resultat av gruppmedlemmarnas växelverkan. Detta gäller alltid för alla människor på vissa utvecklingsstadier, där de drivs av massans uppfattningar, som bildats utan reflektion genom tradition och allmän opinion, och där de oförställt uppslukas av själviska intressen och inte själva ”tar tag” i saker och ting utan drivs framåt av omständigheterna. Det är ett slags (LA: icke

avsiktlig utan mekanisk) gruppaktivitet (styrd av fysiska och emotionala formers vibrationer), som frambringar de egenskaper och tendenser som orsakar situationen och de beledsagande omständigheterna. I dessa betingelser skall förklaringen till släktets och nationernas skörd sökas. I dylika grupper är de vanliga emotionala och fysiskt aktiva människorna försjunkna, och de måste taga sig ur denna försjunkenhet genom att upptäcka mentalmedvetenheten och använda den. Instinkten måste ersättas med intellektet. Under många serier av inkarnationer har grupper av monader inkarnerat genom materieformers attraktion. På de tidiga utvecklingsstadierna är det materiens attraktion, som drar monaderna ner i inkarnation, på de senare utvecklingsstadierna blir först medvetenhetsaspekten och sedan viljeaspekten den härskande faktorn. MV 3.29.3

⁴⁶På de lägre mänskliga utvecklingsstadierna råder en gruppaktivitet, som i viss mån motsvarar den som sker genom djurrikets gruppsjälur. LA: Men denna gruppaktivitet är ingen verklig gruppmedvetenhet, är svagare än djurens artinstinkt och skänker inte som denna något pålitligt stöd för individens orientering i verkligheten. Först i slutet av vistelsen i människoriket förvärvar monaderna självmedvetenhet och börjar fungera (som själar =) med någon grad av kausalmedvetenhet. Dessförinnan, på högre mentalstadiet, måste de ha förvärvat förmågan av klart och självständigt tänkande såsom grund för nödvändig självbestämmdhet. DVS 3.33 Det är på dessa två högre stadier, som människorna finner sina kausalgrupper. Då återinträder de i en grupptillvaro, men nu i full medvetenhet och med full kontroll. De monader som kausaliserat tillsammans, har också många gånger inkarnerat tillsammans i olika mänskliga relationer, och avsikten är att de också skall essentialisera (övergå till femte naturriket) tillsammans. DVS 2.51.1, 3.52.2

⁴⁷Varje form byggs i en process, som börjar med att en skapare sänder ut en igångsättande livsgnista, varefter processen fortsätter i flera stadier, på vilka växandets lag verkar. Denna lag ingår i attraktionens lag, som är en livslag, avser medvetenheten. Denna lag samverkar med orsakslagen (lagen för orsak och verkan), som är en naturlag, gällande materien. Orsak, attraktion eller begär, växande, verkan – dessa fyra faktorer styr byggandet av varje tankeform. När denna är ett fullbordat väsen, är den en verkan, byggd genom växande av en organiserad orsaks kraft.

⁴⁸Mänskligheten (LA: snarare den tänkande delen av denna) har nu utvecklats så långt att vi tänker på verkningar mera såsom egenskaper än såsom materieformer. En tankeform finns för oss för att alstra en verkan, för att uttrycka någon egenskap, som hör till medvetenhetsaspekten och som ger oss förklaringen till skaparens avsikt med att skapa formen. Således finner vi i denna regel XI att avsikten med att yttra ordet är att säga till de väsen som utgör formen ”vad de skall göra och vart de skall föra det som gjorts”. Således finner vi idén om avsikt, verksamhet och mål.

⁴⁹Ifråga om sådana tankeformer som ett solsystem eller en planet kan avsikten, verksamheten och målet ligga för högt och vara alltför svåra att fatta för oss. Ifråga om andra slags tankeformer (LA: i mindre skalor) är dessa tre faktorer välkända. Religion, filosofi och vetenskap har sysselsatt sig med en eller flera av dessa (som H.T.L. kallar svaren på Sfinxens tre frågor: varifrån? huru? och varthän?). Först när människan (underkastar sig sin egen andliga viljas disciplin =) såsom kausaljag börjar uppfatta 45-viljan och taga ledning av denna för att kontrollera sina höljen och därmed inriktar sig på målet såsom detta steg för steg framträder för henne, börjar hon rätt förstå planetregeringens plan så långt som människor alls kan fatta denna.

⁵⁰Den människa, som skall skapa i mentalmaterien, måste lära sig att: 1) bygga ändamålsenligt; 2) med rätt tal ge den tankeform hon byggt rätt drivkraft och sålunda låta formen förmedla den avsedda idén; 3) sända ut tankeformen rätt inriktad på målet, så att den når detta och därmed fyller sitt ändamål.

⁵¹Allteftersom aspiranten skrider framåt på vägen, blir det mer uppenbart för honom att det är nödvändigt att tänka klart och att utmönstra destruktiva tankar och negativa känslor. När människans mentala förmåga ökar och hon i motsvarande mån avskiljer sitt tänkande från mass-tänkandet, bygger hon ofrånkomligen mentalmateria till mentalformer (LA: klara, exakt utmejslade tankeformer, till skillnad från massans konturlösa och emotionalt grumliga DVS 2.22.4, 3.15.2). Ju starkare människan blir i sin mentalmedvetenhet, desto större blir också hennes förmåga att antingen skada eller hjälpa och desto viktigare blir det därför att hon lär sig att bygga rätt och ge rätt

drivkraft åt det hon bygger.

⁵²Det finns några enkla och klara regler, som nybörjaren kan lyda för att undgå faran att öva svart magi, om så omedvetet, tvärtom lära sig att bygga i enlighet med planen. Genom att lyda dessa regler kan han också lösa sådana invecklade problem som han själv i blindo skaffat sig genom att bygga felaktiga tanke- och känslöformer (LA: illusioner och fiktioner), detta som kallas ”den stora illusionen”. DVS 2.62.7-11; MV 18.11.3; KI 16.1.3

⁵³Dessa regler kan synas den lärde aspiranten alltför enkla. Men de som är villiga att ”bli liksom små barn”, skall finna att dessa regler erbjuder en säker vägledning till sanningen, så att de genom att lyda dem kan bestå proven för lärjungaskapet. (LA: ”Bli liksom barn” = befria sig från kollektivets tvångstänkande, konsensusstrans. ”Att se det som finns rakt framför näsan kräver en ständig kamp.” George Orwell)

⁵⁴1. Skåda tankens värld och skilj osanning från sanning.

⁵⁵2. Lär vad illusionen innebär och finn sanningens gyllene tråd mitt i den. L2 7.8.13

⁵⁶3. Kontrollera emotionalhöljet, ty dess våldsamma böljor slukar den som simmar i dem, utestänger kausalideernas klara ljus och gör alla planer om intet.

⁵⁷4. Upptäck att du har ett intellekt och lär dig att bruka det på dess två sätt (LA: att nerdimensionera kausalideer till mentaltänkande och att upplösa fiktionerna). L2 1.14.10

⁵⁸5. Koncentrera tänkandets princip och härska över din mentalvärld.

⁵⁹6. Lär att tänkaren, tanken och tankens redskap är olika till arten likväl ett i den yttersta verkligheten.

⁶⁰7. Handla såsom tänkaren och lär att det är orätt att missbruka tanken för det låga begäret som reser murar.

⁶¹8. Tankens kraft är för allas bästa och för främjandet av planetregeringens plan. Bruka den därför icke för själviska syften.

⁶²9. Innan du bygger en tankeform, begrunda din avsikt med den, bestäm dess mål och granska ditt motiv för den.

⁶³10. För dig, aspiranten på livets väg, är det medvetna byggandets väg ännu icke målet (LA: är ännu icke det mål du kan förverkliga). Arbetet med att rena tankeatmosfären, att låsa tankens dörrar för hat och smärta, rädsla, avund och lågt begär, måste föregå det medvetna byggandet. Se på din aura, du vägens vandrare.

⁶⁴11. Vakta noga tankens portar. Tygla begäret. Kasta ut all fruktan, allt hat, all girighet. Se upp och se uppåt.

⁶⁵12. Emedan ditt liv är mest centrat i det konkreta (LA: de fyra lägre fysiska, emotionala och mentala molekylarslagen), anger ditt tal din tanke. Var mycket uppmärksam på dessa.

⁶⁶13. Talet är av tre slag. Det lösa pratet gör sin verkan; om det är vänligt, är ingen skada skedd, men om det är ovänligt, måste du snart plikta för det. Det själviska tal, som yttras med stark avsikt, reser en skiljemur. Denna har du sedan långvarigt arbete med att riva och så skilja dig från den inneslutna själviska avsikten. Se till din drivkraft och sök det tal som förenar ditt lilla liv med det större ändamål som ligger i planetregeringens vilja och plan. Det hatiska talet, det grymma talet, det giftiga talet, som föres vidare därför att det ger spänning för stunden – detta tal släcker de små gnistor som själen kastar ner, skadar livets rötter och kommer därför död åstad. Om det yttrats avsiktligt, är det en sådd som måste skördas. Om det är lögn, stärker det upphovsmannens egen illusionstillvaro och fördröjer hans befrielse. Om det yttrats i avsikt att skada och döda, slungas det tillbaka till den som yttrat det och skadar och dödar honom. DVS 3.59.9; L1 9.64.10,11; MV 9.192.11

⁶⁷14. Den tomma tanken, den själviska tanken, den grymma hatiska tanken – om den föres ut i världen, bygger den ett fängelse, förgiftar livets alla källsprång, vållar sjukdom, fördärv och fördröjning. Var därför god och vänlig så mycket du förmår. Tig och ljuset kommer in.

⁶⁸15. Tala inte om dig själv. Beklaga inte ditt öde. Tankar på självet och ditt lägre öde hindrar själens (LA: Augoeides’) röst från att nå ditt öra. Tala om själen, tala om planen, glöm dig själv, när du bygger för världen. Så upphör formens lag att verka (LA: den lag som styr inkarnationshöljens mekaniska funktioner). Så kan kärlekens välde upprättas i denna värld (LA: ”formens värld”, det

vill säga inkarnationshöljens världar, 47:4–49:7).

⁶⁹Genom att lyda dessa regler lägger man rätta grunden till att genomföra det magiska arbetet och gör mentelhöljet så klart och starkt att det rätta motivet styr och det verkliga byggandet blir möjligt.

⁷⁰Mycket av dessa reglers innebörd måste förbli teoretiskt och betraktas såsom en utmaning, tills den tid kommer, då verkligt magiskt arbete med tankeformbyggande blir allmänt möjligt. Formeln förblir ju för långliga tider okänd för alla utom planethierarkins medlemmar. De styrande orden kan människor utröna, men bara de som arbetar medvetet under sin egen (själs =) Augoeides' ledning och genom mental kontroll övergående i djup meditation kan handha mentalmaterien och bli "skapare med kunskap". Dyliga människor kan yttra de igångsättande ord som alstrar dessa nya former och höljen, dessa uttryck för ideer och organisationer som lever sin livscykel och tjänar sitt ändamål och därefter i rättan tid når sitt fastställda slut. Dessa skapare är ledare och organisatörer, lärare och vägledare. Den ton de ljuder går ut till människor överallt. KI 3.9.12

⁷¹III. *Slutligen framsäga det mystiska yttrande som skall rädda honom undan deras arbete*

⁷²Vid det magiska arbetets slut måste således ett yttrande göras som räddar skaparen undan hans skapelse, tankeformen, ett yttrande som frigör både honom från hans skapelse och denna skapelse från hans kontroll.

⁷³Också i exoteriska sammanhang har människor en viss förståelse för det talade ordets betydelse vid "lanserandet av en idé". Denna förståelse framkommer vid olika slags möten, sammanträden, konferenser och diskussioner, där deltagarna förbereder sig för att framlägga något slags idé eller krets av ideer inför en bredare allmänhet. Också i reklambyråers verksamhet och i försäljares utbildning framhålls hur viktigt det talade ordet är för den som skall "sälja en idé". Har vi inte här en första svag aning, visserligen förvrängd, om hur viktiga dessa mystiska yttranden är för kausalmedvetenhetens skapande arbete på alla områden för kreativ verksamhet? L2 10.8.28

⁷⁴Påverkan på allmänna opinionen, bruket av slagord och slogans, kampanjmakares tendens att upprepa vissa fraser är allt tecken på en ökande aning om hur magiskt arbete går till. Alla dessa medel använder man blint, utan verklig insikt. De ingår i verksamheter av människor, som står på tröskeln till verkligt skapande arbete, vars principer de ännu inte förstår och inte kan ändamålsenligt tillämpa. Likväl visar de i vilken riktning evolutionen går. I evolutionen kom först det skapande ljudet, därefter ordet, sedan talet. Talet har sedan differentierats i de många språken med deras ord, satser, meningar, stycken och hela böcker, så att vi nu är inne i en tid, då differentieringen nått sin höjdpunkt i tal och i skrift med böcker i miljontals, samtidigt som båda framställningssätten, talet och skriften, missbrukas för själviska syften av många. Likväl finns några få verkliga skapare, som söker låta höra sitt ljud, yttra de mystiska ord som kan förmå andra att se visionen. Så kan till sist de moln av tankeformer skingras som nu stänger det klara ljuset från (Gud =) planethierarkin ute.

⁷⁵Ur nuvarande virrvarr av talade och skrivna ord, föredrag och böcker, kommer säkerligen några få (klara begrepp =) verklighetsbegrepp att framträda och vinna genklang i människors tänkande. Sålunda kommer människorna också att ledas in i den nya tidsålder, då "talet skall dö ut och böcker bli till intet", eftersom de (subjektiva =) mentala meddelesesätten kommer att ligga öppna. (LA: Av språket beroende meddelelse kännetecknar inte bara fysiska världen utan också emotionalvärlden. Först i mentalvärlden sker all meddelelse oberoende av språket, först där råder verklig telepati. DVS 2.40.10) Människor kommer att inse att oväsen försvårar telepatisk meddelelse. Inte heller kommer det skrivna ordet att behövas, ty människorna kommer att använda ljus- och färgsymboler att fullständiga vad det mentala hörandet uppfattar. LA: Detta ligger i en avlägsen framtid, blir förmågor hos de kommande sjätte och sjunde rotaserna. KI 16.5

⁷⁶Det vanliga språket är på kunskapsförmedlingens område lika ineffektivt som den gamla talganken på belysningens område. Liksom elektriska ljuset har kommit i dess ställe, skall telepati och vision ersätta det talade och skrivna språket.

⁷⁷Arbetaren i mentalmaterien bygger sin tankeform och "stänger in väsendena", som uttrycker och gensvarar på hans idé inom en begränsande sfär. Denna består så länge som hans mentala uppmärksamhet och alltså livgivande energi riktas på den. Han yttrar de ord som sätter tankeformen i stånd att utföra sitt arbete, fylla den uppgift för vilken den byggts. Det enda, som hittills publicerats

rörande de ord som används i skapelsearbetet, är det sjufaldiga heliga ordet AUM. När den kausalt medvetna individen rätt använder detta i mentalvärlden, vitaliserar det varje tankeform och sänder ut den på ett framgångsrikt uppdrag. I Atlantis var det motsvarande ordet TAU, som uttalades explosivt och så kraftigt att de tankeformer, som sålunda energiserades och utsändes, oundvikligen fungerade liksom bumeranger, som återvände till den som utsänt dem. I sin symboliska form är TAU även en symbol för reinkarnation. Det är begär efter formen, som ger upphov till bruket av formen och orsakar ständig återfödelse i formen. Det var det ihållande bruket av TAU, som vållade den slutliga översvämningen, som sopade bort den gamla atlantiska civilisationen. De få som vid denna tid använde AUM, var inte mäktiga nog att motverka begärets kraft. Människornas mentalhöljen kunde inte gensvara på det nyare skapande ljudet. Mänskligheten var alltjämt så fullt uppslukad av önskan och begär att begäret efter ägodelar och begäret efter formen (= fysiska njutningar) i förening drev människorna esoteriskt ”ner i vattnet”. Det är begäret efter formen, som alltjämt tvingar människorna till ständig återfödelse, och detta kommer att pågå tills TAU-inflytandet uttömts och AUM-ljudet kan härska. TAU-inflytandet försvagas dock, och AUM ökar sin makt tills den härskar. Därefter måste (själens =) andrajagets ord framträda för att till sist helt ersätta AUM.

⁷⁸TAU sammanhänger med elementet vatten och AUM med elden. L3 2.7.1 Upphörandet av TAUs makt anges i bibeln med orden ”havet fanns icke mer”. Andrajagets ord kan inte ges annat än vid initiation. Dess särskilda vibration och ton kan inte ges förrän AUM brukas rätt. LV2 5.45 Liksom TAU missbrukades och ledde sin civilisation i fördärvet, kan också AUM missbrukas och leda sin civilisation in i elden. Denna sanning är grunden till kristendomens missuppfattning om helveteselden och sjön av eld. De är symboler för tidsålderns slut, då de mentala civilisationerna förintas genom eld, liksom de tidigare civilisationerna genom vatten.

⁷⁹I mentalvärlden finns inte tiden (LA: för vanlig mänsklig uppfattning, eftersom mental objektiv medvetenhet förvärvas först av kausaljaget). L2 2.35, KI 3.9.17 Därför ingår icke tidsekvationen i föreställningen om en slutlig förintelse genom eld. Det finns ingen tid för katastrof fastställd. Den fulla effekten kommer att nås i mentalvärlden. Eldens tjänst är att rena. Låt därför AUM göra sin verkan och låt oss alla använda det ofta med rätt tanke, så att världens rening kan snabbt fortskrida. Mycket som står i vägen för de nya ideernas, de nya urtypiska formernas framträdande, måste förbrännas och förintas. Dessa nya ideer och former kommer till sist att behärska den nya tidsåldern och (LA: långt därefter) göra det möjligt att låta andrajagets ord ljuda och höras exoteriskt.

⁸⁰Mycket av det just sagda är svårbegripligt, men det innehåller en varning för de obetänksamma och mycken undervisning för dem som uppriktigt söker ljuset.

⁸¹Härnäst avhandlas två aspekter av denna tredje sats, som vi nu studerar. Många dylika aspekter finns, men det räcker med två för praktiska ändamål och för anvisning på ideer, som aspiranter har god anledning att söka fatta. Tanken om räddning undan formens inverkan skall belysas genom att tillämpas på två områden. Aspiranten måste rädda sig undan eller frigöra sig från de tankeformer han dagligen byggt under sitt mentala liv. Och den inkarnerade individen måste också rädda sig undan eller frigöra sig ifrån de fasthållanden vid (LA: eller identifieringar med) formen, som under tidernas lopp har vuxit och stärkts, en frigörelse som sker genom den process som kallas döden.

3 Räddningen undan våra tankeformer

¹Det följande är ämnat för aspiranter, vilka genom koncentration och meditation förvärvat tankekraft, för tänkare i världen, vilka genom tillspetsad flit och hängivenhet har det mentala (icke emotionala) ständigt riktat på något slags verksamhet, som nödvändigtvis ingår i (den gudomliga verksamheten =) planetregeringens plan för mänsklighetens medvetenhetsutveckling.

²Det är just här, i de sätt på vilka tanken används, som skillnaden mellan svart och vit magi framträder. Själviskhet, hänsynslöshet, hat och grymhet kännetecknar de arbetare i mentalmaterien, vilkas drivkraft under många inkarnationer varit egen upphöjelse, personligt förvärv av ägodelar, egen njutning och tillfredsställelse, oavsett hur de därmed skadar andra. Dylika människor är lyckligtvis få, men det är lätt att tillägna sig en dylik inställning, och många behöver akta sig, så att de

inte tanklöst anträder egenlyttans väg.

³De som är inriktade på den gudomliga helhetens (livssida =) medvetenhetsaspekt, kännetecknas av att de stegvis och stadigt växer in i gruppmedvetenheten och gruppansvaret, att de sätter (det personliga jagets =) förstajagets önskemål åsido och visar en kärleksfull anda. Från denna synpunkt betraktade kan människorna ordnas i tre stora grupper:

⁴1. Den stora majoriteten människor, som varken är goda eller onda utan bara icke tänkande. De är helt försjunkna i massmedvetandet och vet inte om att de är här för att utveckla verklig självmedvetenhet och förvärva den för detta uppdrag nödvändiga utrustningen. MV 8.3.8

⁵2. Ett mycket litet antal människor, som avgjort och (medvetet =) avsiktligt arbetar på det ondas sida. De är mäktiga i fysiska världen, men deras makt är tillfällig, inte evig. Den kosmiska lagen, enhetens lag, är för evigt emot dem, och det tillfälligt verksamma onda skall till sist förvandlas till gott. MV 9.202.21

⁶3. Ett betydande antal människor, som är pionjärer in i (själens =) andrajagets rike, bärare av den nya tidsålderns ideer och vårdare av den aspekt av (den uråldriga visdomen =) esoteriken som närmast skall uppenbaras för mänskligheten. Denna grupp består av osjälviska och intelligenta människor, som är verksamma på alla områden, aspiranter, lärjungar och invigda, som ljuder de olika gruppernas och typernas ton och planethierarkins egen ton. Det inflytande denna grupp av mystiker och (vetare =) esoteriker övar är (ytterst stort =) inte stort men tilltagande. Det är nu lättare än någonsin förut i mänsklighetens historia att erbjudas tillfälle att arbeta med och i denna grupp.

⁷Människorna i första gruppen tänker inte. Människorna i de två andra grupperna är i färd med att börja tänka och tillämpa tankelagarna. Det som här närmast skall avhandlas är hur aspiranterna använder sin tankeförmåga. I *En avhandling om kosmisk eld* finns mycket sagt om tänkandet, men här skall lämnas några praktiska ideer och uppslag till hjälp för de genomsnittliga aspiranterna i deras arbete.

⁸Låt oss först och främst minnas att ingen aspirant, hur uppriktig och hängiven han än är, är felfri. Vore han det, vore han ingen aspirant utan en adept. Alla aspiranter är alltjämt själviska, alltjämt fallna för dåligt lynne, retlighet, vrede, nedslagenhet och ibland rentav för hat. Ofta kan denna vrede och detta hat väckas genom det som kallas rättskänsla. Andras orättvisa, grymhet mot människor och djur och medmänniskors hat och elakhet framkallar motsvarande reaktioner hos dem själva och vållar dem mycket lidande och mycken fördröjning. Ett måste man alltid minnas. Om en aspirant väcker hat hos en medarbetare, om han framkallar hans vrede och om han bemöts med ogillande och motstånd, är det därför att han själv inte är alldeles harmlös, utan därför att det hos honom alltjämt finns frön till stridigheter, ty det är en (naturlag =) livslag att vi får vad vi ger och framkallar reaktioner i enlighet med vår aktivitet, om den så är fysisk, emotional eller mental.

⁹Det finns vissa slags människor som inte tillhör denna kategori. När en människa nått ett visst högre stadium, är hennes fall ett annat. De grundtankar hon söker förmedla, det arbete hon fått i uppdrag att utföra, den banbrytande insats hon strävar att göra kan framkalla, och framkallar ofta, hos dem som inte förmår uppfatta skönheten i hennes arbete och riktigheten i den sanning hon uttalar, ett hat och en vrede som vållar henne mycket besvär och som hon inte bär eget ansvar för. Denna fiendskap kommer från bakåtsträvare och känslomänniskor, och man bör komma ihåg att den i stort sett är opersonlig, så att, även om den riktas mot henne, den gör det därför att hon är bärare av en idé. Men här handlar det inte om dessa högre utvecklade, utan om esoterikstuderande som får lära sig att det inte bara är så att de sällan tänker utan även att de tänker fel, eftersom de drivs till tankeverksamhet genom reaktioner, som har sitt upphov i deras lägre natur, bygger på själviskhet och kärlekslöshet (LA: och all reaktion är i grunden och till sitt ursprung fysisk eller emotional, aldrig rent mental. MV 6.1.9).

¹⁰Det finns tre läxor, som varje aspirant behöver lära.

¹¹För det första att varje tankeform, som han bygger, bygger han på impuls av något begär, någon känsla eller fantasi. Mera sällan byggs den i ljuset av någon kausalidé, alltså någon intuition. Men hos flertalet är den impuls som driver mentalmaterien till aktivitet emotional, ett starkt, mer eller mindre själviskt begär.

¹²För det andra att varje sålunda byggd tankeform antingen blir kvar i hans egen aura eller söker sig till ett förnummet mål. I det förra fallet ingår den i en tät mur av dylika tankeformer, vilka helt och hållet omger honom eller utgör hans mentalaura. I den mån han skänker den uppmärksamhet, växer den och kan bli så stor att den utestänger verkligheten för honom eller så stark att han blir offer för det han byggt. Tankeformen blir då starkare än sin skapare, så att han blir besatt av sina egna ideer och drivs av sin egen skapelse. I det senare fallet söker sig tankeformen till en annan människas eller grupps mentalaura. Här ligger begynnelsen till ont magiskt arbete, vari ett starkare intellekt tvingar sin vilja på ett svagare. Om den söker sig till en grupp, sammansmälter motsvarande känslolstyrda former (som finns i gruppauran) med den, eftersom de har samma vibrationstal. Då sker detsamma i gruppauran som har skett inom den individuella begränsningssfären: gruppen omger sig med en hämmande mur av tankeformer eller blir besatt av någon idé. Här ligger förklaringen till allt sektväsen, all fanatism och vissa slag av sinnessjukdom, såväl kollektiv som individuell.

¹³För det tredje att tankeformens skapare (i detta fall en aspirant) förblir ansvarig. Formen förblir knuten till honom genom hans levande avsikt, och därför måste både formens resultat och arbetet med att förstöra formen som han byggt vara hans skörd. Detta gäller alla tankar som klätts i fysisk form, goda såväl som dåliga. Den som skapat dem är ansvarig för sitt skapelseverk. Exempelvis har 44-jaget J. fortfarande mycket arbete med de tankeformer som kallas den kristna kyrkan. Både Kristus–Maitreya och Gautama Buddha har visst avslutande arbete kvar att utföra, men inte så mycket med de former, som var tänkta som bärare av principer de förkunnat, som med de individer som utvecklats genom att tillämpa dessa principer. L1 3.4.10; L2 5.4.8; L3 14.22

¹⁴För aspiranten, som alltjämt är i färd med att lära sig tänka, är problemet dock ett annat. Han är fortfarande benägen att bruka mentalmaterien för att därmed uttrycka sina missuppfattningar av verklighetsideerna. Han är alltjämt fallen för att med tankekraft uttrycka vad han tycker om och vad han ogillar; han är fortfarande böjd att bruka mentalmaterien att möjliggöra förstajagets begär. Varje ärlig aspirant kan vittna om detta.

¹⁵Många aspiranter bekymrar sig mycket för hur de skall vakta sina tankar och skydda formulerade ideer. Somliga tankar är ideer klädda i mentalmateria och stannar kvar i mentalvärlden. Dit hör abstrakta föreställningar och svagt uppfattade fakta om det esoteriska livet, vilka ilar förbi genom tänkarens intellekt. De är inte så svåra att vakta, ty deras vibrationer ligger så högt och uppfattas så svagt att de som förmår kläda dem i mentalmateria (LA: formulera dem begripligt för mentalmedvetenheten) är så få att risken för att dylika formuleringar får en olämplig spridning är mycket liten.

¹⁶Också de meddelanden, vari de esoteriska lärarna ger sin undervisning, behöver skyddas för obehöriga. Kretsen av dem som förmår uppfatta dessa meddelanden vidgas nu något, och dessa tankeformer upptar ofta emotionalmateria genom aspirantens begär att sanna det han fått veta, få det bekräftat och så förmedla det till sin grupp, vars kunskapsörst är lika stark som hans egen. Ibland är detta tillåtet och ibland inte. Om det är förbjudet, vilken metod skall han då tillämpa för att skydda kunskapen? Huvudsakligen vägran låta emotionalmateria häfta vid den mentala tankeformen. Låt det emotionala utkämpa sin strid och vägra därunder dess materia att formulera något i saken. När inget begär att tala finns och när strävan är att hindra materia från att samlas runt kärnan, byggs en annan tankeform, som träder emellan och skyddar. L3 1.4.5

¹⁷De vanligaste tankeformerna och de som vållar störst besvär är uppgifter, ibland detaljerade sådana, om människors arbete och personligheter, grunden till sådant som (LA: mycket lätt) kan urarta i skvaller (LA: och förtal). Hur skall man hindra sitt medvetande från att överföra sådant till en annans? Detta är uppgifter som har sitt ursprung i skeendet i fysiska världen, och däri ligger svårigheten. Sådana fakta, som avser esoteriska ”inre livet” och sådana fakta som har sitt upphov i mentalvärlden, är inte så svåra att dölja. De kommer inte någon människa till del, förrän hennes vibrationer ligger tillräckligt högt för att motsvara dessa fakta, och när så är fallet, har hon också för det mesta stadga och visdom nog för att kunna skydda dem. Men så är icke fallet med uppgifter om förhållanden i det fysiska. Tankarna av det förra slaget stiger ner uppifrån. De av det senare slaget stiger upp från fysiska världen och växer i vitalitet genom de många ovisas vetenskap. Det förra slagets tankar begynner dimmigt i mentalvärlden, och endast ett högre slags intellekt kan formulera

dem, kläda dem i mentalmateria i geometrisk precision, och ett dylikt intellekt äger vanligen den visdom som vägrar att kläda dem i emotional materia. Icke så med en uppgift om ett föregivet skeende i det fysiska. Den är ett levande och livskraftigt väsen av emotional- och mentalmateria. När ni kommer i beröring med det, skall ni då vitalisera det eller motverka det? Om det är en osann, ondskefull, illvillig uppgift – lögn, förtal, skvaller – skall ni motverka tankeformen. Detta gör ni genom att devitalisera tankeformen med kärlek, bryta sönder den med en motriktad tankeform av frid och harmoni och genom att avsiktligt rikta en kärleksfull tanke till den människa som lögnen, skvallret eller förtalet avser.

¹⁸Om tankeformen innehåller någon sanning om en medmänniska, som begått något verkligt misstag (LA: inte bara brutit mot rådande moralkonventioner eller ”politisk korrekthet”, utan verkligen brutit mot livslagarna, två olika saker som icke-tänkande och okunniga människor har svårt att hålla isär), vad skall ni då göra? En sanning kan ni inte devitalisera eller upplösa. (LA: Egentligen menas: en verklig, ond sådd kan man inte utplåna med tänkande.) Här kommer i stället upptagandets lag till er hjälp. Tag upp tankeformen i hjärtcentret och förvandla den med kärlekens alkemi.

¹⁹Ni som vet så mycket mera än genomsnittsmänniskan, inser att ett livsmisstag kan vara skördebetingat eller ha sin grund i att ett gott motiv tillämpats felaktigt. I ett dylikt fall deltar ni inte i det allmänna skvallret, för ni inte uppgiften vidare. Vad er angelägar, har den tankeform, som byggts omkring uppgiften, hamnat i en återvändsgränd. Sedan bygger ni en motriktad ström av goda, kärleksfulla tankar, som ni sänder till er verkligt eller skenbart felande medmänniska. Det är vänliga och hjälpsamma tankar, tankar som stärker modet och strävan mot det högre, tankar om vis tillämpning av de läxor man kan lära av den ovisa handlingen. Ni får inte bruka tvång, ty starka tänkare får inte otillbörligt påverka andra, utan sänd en mild ström av förvandlande kärlek–visdom.

²⁰Det är alltså tre metoder, som här har beskrivits: upplösning, upptagning, hämning. Ingen av dem är esoterisk i strängare mening, ty de kan tillämpas av många. De egentliga esoteriska metoderna skall meddelas senare.

²¹1. Tankeformen behålls i mentalvärlden, det vill säga: emotionalmaterien hämmas.

²²2. Tankeformen bryts sönder och upplöses genom en ström av välriktad kärlekskraft.

²³3. Tankeformen upptas av hjärtcentret och förvandlas däri, samtidigt som en motriktad tankeform av kärlek–visdom sänds till den av andras skvaller ansatta människan.

²⁴1. En mäktig tankeform kan verka liksom en bumerang. Den kan återvända, laddad med ökad styrka, till den som skickade den på dess uppdrag. Ett starkt hat, som klätts i mentalmateria, kan återvända till sin upphovsman, laddat med den hatade individens energi. Om aspiranten gjort sig skyldig till detta hat, kan detta vålla kaos i hans liv. Hata icke, ty hatet återvänder alltid dit, varifrån det kommit.

²⁵Ett starkt begär efter materiell vinning leder med tiden till förvärv av det begärda. DVS 3.67.2; L5 6.10 Men vad gäller aspiranterna, finner de i de flesta fall att de inte längre hyser någon åtrå efter ägodelar, utan betraktar dylika snarare som bördor, eller att de under tiden kommit att förvärva mer än de behöver och knappt vet vad de skall göra med allt som de fått. (LA: De har kommit till allt klarare insikt om att de inte behöver det de begärt och inte begärt det de behöver.) DVS 3.63.4

²⁶En mäktig tankeform, som är bärare av längtan efter andlig inlysning (LA: inflöde av kausalt ljus, mottagande av kausalideer) eller efter erkännande av läraren, 45-jaget, kan medföra en sådan flod av ljus att aspiranten bländas och således kommer i besittning av en rikedom av andlig energi, för vilken han icke är redo och vilken han icke kan bruka. Den kan till aspiranten attrahera en (tankeform =) fantasiform om någon av De Stora och så driva honom djupare in i emotionalvärlden med dess illusionism. Härav behovet av ödmjukhet, av längtan efter att få tjäna och den självglömska som kommer därav, om man skall bygga sant och riktigt. Sådan är lagen.

²⁷2. En tankeform kan också verka liksom ett gift och förgifta alla livets källor. Den är måhända inte stark nog att taga sig ur sin upphovsmans aura (mycket få tankeformer är det) och nå sitt mål i en annan aura för att där samla kraft och sedan återvända dit, varifrån den kommit. Men den kan ha en egen vitalitet, som kan slå aspirantens liv i spillror. En våldsam motvilja, en gnagande oro, svartsjuka, en ständig ängslan och en längtan efter något eller någon kan verka så starkt som retmedel

eller gift att hela livet förstöres och tjänandet blir gagnslöst. Hela livet förbittras och berövas sin kraft genom att oro, hat eller begär fått rota sig i det. Alla förhållanden med andra människor blir meningslösa eller rent av skadliga, ty den bekymrade eller misstänksamme aspiranten förstör för sina närmaste och sina vänner genom sin inre förgiftande inställning, styrd av en tankeform. Han kan inte gå framåt i medvetenhetsutveckling, ty hans kontakt med högre, till andrajaget hörande medvetenhet har avbrutits genom mental självförgiftning. Hans syn blir förvrängd, hans karaktär anfränt och han kan inte göra sig kvitt detta mental-emotionala gift hur han än försöker och hur klart han än (teoretiskt) ser orsaken till sitt elände. Detta är en mycket vanlig svårighet, ty den har sin grund i det själviska förstajaget och har ofta en så stor anpassningsförmåga att den synes icke kunna bekämpas med direkt metod (LA: alltså måste den drabbade aspiranten tillämpa en indirekt metod, helst flera sådana, eftersom den nämnda anpassningsförmågan snarast nödvändiggör en ständig växling mellan flera).

²⁸3. Den tredje fara, aspiranten måste vara på sin vakt emot, är att bli besatt av sina egna mentalföreställningar, vare sig dessa är tillfälligt riktiga eller i grunden felaktiga. Alla föreställningar som är riktiga är det för tillfället och måste med tiden intaga sin plats som delsanningar inom en större sanning. En människa kan ha uppfattat några av de mindre viktiga principerna i esoteriken så klart och vara så övertygad om sin föreställnings riktighet att hon glömmer den större helheten och bygger en tankeform om den delsanning hon har insett. Denna delsanning kan dock visa sig vara en begränsning, som håller henne fången i ett tankefängelse och så hindrar henne att gå framåt. Hon kan bli så viss om att själv äga sanningen att hon inte kan inse sanningen i vad någon annan framför. Då har hon glömt att den egna medvetenheten alltid är mycket begränsad, att den sanning hon kanske äger har kommit henne till del genom den egna kausalmedvetenheten, vilken alltid är färgad av sitt departement (sin stråle), och sedan formulerats av den egna separativa mentalmedvetenheten. Om hon blir en dylik fanatiker, lever hon bara för denna lilla sanning, kan inte se någon annan, tvingar den på andra och blir därför mentalt obalanserad, även om världen betraktar henne såsom psykiskt frisk. DVS 1.26.9, 2.1.23

²⁹Hur skall en människa skydda sig mot dessa faror? Hur skall hon bygga rätt? Hur skall hon bevara den jämvikt som möjliggör för henne att inse sanningen, bedöma riktigt och så bevara förbindelsen mellan det mentala och kausala både vad avser henne själv och vad avser medmänniskorna?

³⁰Först och främst genom att ständigt öva harmlöshet. Detta innefattar harmlöshet i talet, i tanken och följaktligen också i handlingen. Det är en (positiv =) aktiv harmlöshet, som förutsätter ständig verksamhet och vaksamhet. Det är inte en (negativ =) passiv och anpasslig "tolerans".

³¹För det andra genom att dagligen vakta tankens dörrar och kontrollera tankelivet, inte tillåta vissa tankegångar, motverka vissa gamla tankevanor med konstruktivt kreativt tänkande, förvisa förutfattade åsikter till uppmärksamhetens utkanter, så att nya horisonter kan skönjas och nya ideer vinna insteg. Detta förutsätter daglig och stundlig vaksamhet men endast tills gamla tankevanor övervunnits och den nya rytmen upprättats. Då upptäcker aspiranten att uppmärksamheten är så koncentrerad på de nya andliga ideerna att de gamla tankeformerna inte kan fånga hans intresse utan att de dör av näringsbrist. Det ligger en uppmuntran i denna tanke. De tre första åren blir svårast. Därefter är intellektet upptaget med ideerna och inte med tankeformerna. L2 8.7.10-12

³²För det tredje genom att vägra leva i den egna tankevärlden för att i stället träda in i idévärlden och i den allmänmänskliga tankeströmmen. Idévärlden är kausalvärlden. Den mänskliga tankeströmmen finns i mentalvärlden. Aspiranten måste fungera fri i båda världarna. Märk noga formuleringen. Det menas inte att han måste fungera fritt, vilket skulle betyda att han kunde göra det med lätthet, utan att han måste fungera fri (LA: oberoende av det kollektiva tryck, den konsensusstrans, som råder i människans världar). Genom ständig, daglig meditation (LA: och bemästrande av hylozoikens mentalsystem, vilket han sedan gör till föremål för sin meditation, ty meditation kan inte "mala tomt") gör han det första. Genom omfattande beläsenhet och medkännande intresse och förståelse gör han det andra.

³³För det fjärde måste hon lära sig att frigöra sig från sina egna tankeskapelser och låta dem fylla

den uppgift för vilken hon sände iväg dem. Denna fjärde process består av två: 1) Genom att bruka ett mystiskt yttrande sliter hon det band som håller kvar den idébärande tankeformen i hennes mentalaura. 2) Genom att frigöra sin mentalitet från idén, när hon väl sänt ut den på dess uppdrag, lär hon *Bhagavad-Gītās* läxa om att ”arbeta fri från bundenhet” (LA: identifiering). KOV 7.9.9

³⁴Dessa två processer förlöper olika i enlighet med aspirantens utvecklingsnivå, erfarenhet och ställning. Envar får själv formulera det yttrande, varmed han sliter bandet, och envar får själv, ensam och utan hjälp, lära sig att bortse från de tre världar, vari han arbetar, i strävan att främja sin idé om det arbete som skall utföras. Han får själv lära sig att draga tillbaka sin uppmärksamhet från den tankeform han byggt att uttrycka denna idé i vetskapen om att i den mån han lever i kausalmedvetenheten och energi från andratriaden strömmar genom honom, i samma mån uttrycker hans tankeform kausalidén och fullgör sin uppgift. Den hålls samman av andratriadens enhetsenergi, inte av förstatriadens begärsenergi. Han utför sitt arbete i orsaksvärlden, idévärlden (LA: kausalvärlden), inte i verkningarnas värld, fysiska världen. Det fysiska uttrycket lyder då automatiskt kausalidén.

4 Rädningen undan döden

¹Nu begynner andra delen av vårt studium av slutorden i regel XI. Första delen handlade om rädningen undan de faror som uppstår i samband med att människan skapar tankeformer i mentalvärlden. Mycket kunde ha sagts om det problem som ligger i att de flesta studerande saknar förmågan att tänka klart. Klart tänkande förutsätter förmågan att avskilja sig, om så bara för tillfället, från alla emotionala reaktioner och aktiviteter. Så länge emotionalhöljet befinner sig i ett tillstånd av rastlös rörelse (LA: okontrollerad vibration) och dess begär, känslor och lynneskast är starka nog att tilldraga sig jagets uppmärksamhet, är (positiva =) aktiva processer av (rent =) oemotionalt tänkande omöjliga. För att klart förstå hur jaget med det mentalas hjälp kontrollerar det emotionala och varför denna kontroll är nödvändig måste man först ha någon kunskap om själva mentalmedvetenhetens natur och förmågor och sätta värde på koncentrationen (LA: den av jaget och inifrån jaget riktade uppmärksamheten, åskådliggjord med den enkelt spetsade pilen: →) och meditationen (LA: övandet av de i tillståndet av koncentration möjliggjorda särskilda förmågorna, varav den viktigaste och mest grundläggande är självmedvetenheten, den dubbelt riktade uppmärksamheten, åskådliggjord med den dubbelt spetsade pilen: ↔).

²Denna undervisning avser att ge de första lektionerna i esoterisk psykologi och har huvudsakligen handlat om emotionalhöljet, dess egenskaper och metoderna för att vinna kontroll över det. I 1900-talets senare del kan en utförligare undervisning ges om mental- och kausalmedvetenheten, dess egenskaper och förmågor. LA: Ett löfte, som infriats i och med hylozoikens publicering alltifrån år 1950. KOV 7.15.4, MV 8.3.8

³Två saker måste vi hålla i minnet, när vi studerar de medel som används i denna räddning:

⁴För det första att det som den inkarnerade monaden frigör sig ifrån inte bara är organismen med dess eterhölje utan hela förstajaget, alltså förutom de båda fysiska höljen även emotional- och mentalhöljena. Alla de nämnda höljena är monadens inkarnationshöljen (LA: som oåterkalleligen upplöses efter ”döden”, efter varje inkarnation, för att motsvarande nya skall bildas inför nästa inkarnation). (Medvetenhetsaspekten =) Monadens medvetenhet är fokuserad ömsom i ett, ömsom i ett annat av dessa höljen: fysiska, emotionala eller mentala. Genomsnittsmänniskan är med lätthet verksam i de fysiska och emotionala höljena och är (LA: vid enstaka tillfällen) självmedveten i dessa. Den intelligenta och högt utvecklade människan har förvärvat kontroll över dessa höljen, fysiska och emotionala, och därtill även delvis över mentalhöljet, nämligen dess två lägsta förmågor, dess mekaniska minnes- eller registreringsfunktion (47:7) och dess första analyserande funktion (47:6). I vissa fall har hon också lyckats förena dessa tre – fysiska, emotionala och mentala höljena – till en medvetet fungerande personlighet. Aspiranten är i färd med att börja förstå något av den livsprincip som vitaliserar personligheten, förstajaget. Lärjungen använder alla tre, eftersom han inrätat hjärnan och mentalmedvetenheten med kausalmedvetenheten. KOV 1.34.25-35; F 6.10

⁵För det andra att denna räddning eller frigörelse åstadkoms genom en riktig förståelse av döds-

processen. Detta är det ämne vi nu skall studera, och det är så omfattande att det är möjligt att lämna endast några få fakta för aspiranten att begrunda och senare bearbeta. Också är behandlingen av ämnet här begränsad till organismens död (LA: eller första döden, och det finns ytterligare två dödar, nämligen emotionalhöljets död eller upplösning och därefter mentalhöljets).

⁶Låt oss först definiera denna gåtfulla process, som alla livsformer måste genomgå och som ofta är det fruktade slutet – fruktad eftersom den inte är förstådd. Den vanliga människans intellekt är så föga utvecklat att rädslan för det okända och fasthållandet vid formen har lett till en situation, där ett av de mest välgörande skeendena i den inkarnerande monadens livscykel betraktas såsom något som skall undvikas och uppskjutas så länge som möjligt. L3 10.1.4-9

⁷Att dö hör till våra mest utövade verksamheter. Vi har dött många gånger och skall dö om och om igen. Döden handlar väsentligen om medvetandet. Vi är i ena stunden medvetna i fysiska världen och har i nästa stund dragit vidare till en annan värld och är aktivt medvetna i denna. Vi fruktar döden bara så länge som vår medvetenhet är identifierad med materieaspekten. Men i den mån vi vet med oss om att vara (själar =) självmedvetna monader och finner att vi är i stånd att fokusera vår medvetenhet i vilket som helst av våra höljen och med uppmärksamheten på företeelserna i den värld som motsvarar höljet, i samma mån skall också döden bli till intet för oss. L3 10.1.5

⁸För genomsnittsmänniskan är döden det katastrofala slutet, som medför att alla mänskliga band klipps av, all synbar verksamhet upphör, all förmåga att visa kärlek och tillgivenhet faller bort och medvetandet – om det över huvud taget finns kvar något sådant – övergår till det okända och fruktade. Den motsvarar utträdet ur ett upplyst och varmt, vänligt och välbekant rum, där våra kära är samlade, och utträdet i den kalla och mörka natten, där man ensam och skräckslagen bara kan hoppas på det bästa och inte kan vara viss om något.

⁹Men människorna glömmar gärna att de varje natt under sömnen dör från fysiska världen och lever vidare i en annan värld. De glömmar att de redan har förmågan att lämna (fysiska kroppen =) organismen med dess eterhölje. Eftersom de ännu icke har förmågan att till fysiska hjärnans medvetenhet överföra minnet av denna övergång och minnet av det därpå följande livet i emotionalvärlden, kan de icke inse sambandet mellan döden och sömnen. Döden är ett längre avbrott i fysiska livet och verksamheten, man har ”rest bort” för en längre tid än den nattliga sömnens fåtal timmar. Men nattsömnen och döden är lika med den enda skillnaden att den magnetiska tråd, vari livskraften flödar, bevaras i sömnen men slits av i döden. Det är längs denna tråd, som monaden med sina överfysiska höljen återkommer till de fysiska höljen efter avslutad vistelse i emotionalvärlden under sömnen. När tråden slitits i döden, kan monaden inte återvända till de båda fysiska höljen. Dessa har därmed mistat sin sammanhållande princip och börjar genast upplösas. L3 10.3

¹⁰Monaderna använder livstråden, sutratma, för att manifesteras sin vilja att vara och verka i materiehöljen. När denna livstråd når eterhöljet, delar den sig i två trådar, som förankras på var sitt ställe i detta hölje. Den ena tråden, som kan kallas medvetenhetstråden, går genom eterhöljets hjässcentrum och har sin lägsta förankring i organiska hjärnans tallkottkörtel. Den andra tråden, livstråden i egentlig mening, går genom eterhöljets hjärtcentrum och har sin lägsta förankring i organiska hjärtat. Det är från dessa två punkter, som monaden söker kontrollera organismen. Det är så människans medvetenhets- och livsfunktioner i grovfysiska världen kommer till stånd. Det är monadens kontaktpunkt i hjärnan som gör människan till ett intelligent, förnuftigt, självmedvetet och självbestämt väsen. Människan är medveten om sig själv och den värld vari hon lever i enlighet med den nivå monaden nått i medvetenhetsutvecklingen och den nivå av utveckling och förfining monadens redskap har nått. Dessa redskap är vad gäller fysiska livet först och främst eterhöljet med dess sju viktigaste centra, därefter organismens nervsystem och i sista hand dess endokrina system. Det endokrina systemet kan betraktas såsom den lägsta nerdimensioneringen av de två förstnämnda redskapen.

¹¹Livstråden, förankrad i eterhöljets hjärtcentrum, förmedlar den livsenergi som håller samman hela eterhöljet och därmed också organismen. Denna livsenergi manifesterar sig genom blodmassan och använder denna för styrningen av organismen. Denna styrning sker bland annat genom det endokrina systemet. E 3.15

¹²Döden innebär att båda dessa energitrådar dras tillbaka, både den i hjärnan och den i hjärtat,

varefter medvetenhetstråden förenas med livstråden. Sönnen däremot innebär att bara medvetenhetstråden dras tillbaka från hjärnan, varvid fysisk medvetlöshet inträder. Denna innebär inte nödvändigtvis att monaden är medvetlös, ty den kan vara medveten och upptagen i någon överfysisk värld. Dess uppmärksamhet är då inte längre riktad på ting och skeenden i fysiska världen utan på motsvarande i en annan värld och är därför centrad i det hölje som hör till denna värld. När i döden livstråden slits, upphör livskraften att verka genom blodmassan, hjärtat att slå och hjärnan att arbeta, däribland med att registrera intryck. När alla organiska livsfunktioner upphört, pågår endast ett slags aktivitet, förruttnelsen, som är materiens eget prerogativ och i visst avseende visar människans enhet med allt materiellt. E 6.14

¹³I fall av svåra intelligenshandikapp och långt framskriden senildemens har medvetenhetstråden dragits tillbaka från hjärnan, medan livstråden fortfarande är förankrad i hjärtat. Då finns det liv men ingen intelligens, rörelse men ingen ändamålsenlighet i rörelserna. I fall av senildemens, där det tidigare funnits ett normalt fungerande intellekt, kan det synas som om det alltjämt funnes ett ändamålsenligt beteende, men detta är endast skenbart och beror på inrotade vanemönster, icke på avsiktligt handlande. L2 6.19.7; MV 2.9.6

¹⁴Dödsprocessen sätts igång och genomföres under Augoeides' ledning, oavsett om människan vet om denna ledning eller ej. Processen sker hos flertalet människor utan monadens aktiva medverkan, ty monaden följer med de överfysiska höljena, när dessa slutgiltigt och oåterkalleligt avskiljes från de två fysiska, vilka då ofrånkomligen reagerar med att dö. Monaden är då vanligen redan upptagen ”på annat håll”, nämligen i emotionalvärlden. MV 8.7.1

¹⁵Hos högt utvecklade människor förekommer ofta ett slags förutseende vad gäller döden. Detta har sin grund i kontakt med Augoeides och vetskap om hans avsikter. Detta innefattar ibland en vetskap om själva dödsdagen, en vetskap parat med en självbestämmdhet, som bibehålls ända till det slutliga utträdet ur de fysiska höljena. Hos invigda finns ännu mera dylikt. De har en ändamålsenlig förståelse för de lagar som styr utträdet, en förståelse som möjliggör för individen att utträda ur organismen i full dagsmedvetenhet och genast fungera i emotionalvärlden. Detta förutsätter att medvetenhetskontinuiteten behålls, så att det inte blir något glapp mellan medvetenheten i fysiska världen och den i emotionalvärlden. Människan vet sig då vara densamma som förut, fastän utan de båda fysiska höljena. Hon förblir medveten om de känslotillstånd och tankar som yttrar sig hos dem som står henne närmast och som hon älskar, ehuru hon inte kan förnimma eller kontakta organismen. Hon kan meddela sig med dessa sina närmaste i emotionalvärlden eller telepatiskt genom det mentala, om de har en sådan förbindelse, men all sådan meddelelse, som måste ske genom de fem fysiska sinnena, är nödvändigtvis utom hennes räckhåll. Emotionalt och mentalt kan umgänget vara närmare och känsligare än förut, emedan hon befriats från organismens begränsningar. Två faktorer motverkar emellertid detta umgänge: sorg och våldsamma emotionala reaktioner, som gör sig gällande hos dem som lämnats kvar i fysiska världen, och den okunnighet och förvirring, som betager den bortgångna människan själv, när hon ställs inför det som för henne ter sig som nya förhållanden, fastän de i verkligheten, om hon blott kunde inse det, är gamla förhållanden. När i framtiden människorna väl befriats sig från dödsfuktan och förvärvat en någotsånär riktig uppfattning om de världar, vari de vistas efter döden, en förståelse som inte bygger på illusion och fantasi eller på vanligen okunniga medier, som talar genom ingivelse av egna tankeformer (som de själva och de kring sittande omedvetet byggt), då kommer de att genomgå dödsprocessen under ordentlig kontroll och deras efterlevande att kunna ändamålsenligt ordna sin nya belägenhet så, att förbindelsen inte avbryts och ingen kraft spills i onödan (LA: på negativa känslor).

¹⁶Det råder en stor skillnad numera mellan det vetenskapliga sättet att föra människor in i inkarnation (LA: med förlossningskonsten, men denna avser bara sista skedet i en längre process) och det fullkomligt blinda, av rädsla och okunnighet präglade sättet att beledsaga dem ut ur inkarnation. Västerlandet behöver ett nyare och mer vetenskapligt sätt att ombesörja dödsprocessen. Detta betyder ingalunda att den moderna läkarvetenskapen och dess metoder att lindra sätts åsido. Men det behövs en sund inställning till döden. När smärtan givit med sig och svagheten trätt i dess ställe, bör den döende få bereda sig för den stora övergången, även om han synes vara medvetlös. Glöm inte att

smärtförmåelsen förutsätter fysisk styrka och ett starkt grepp om nervsystemet. MV 8.9.19

¹⁷I framtiden kommer också blotta tron på eller hoppet om att livet fortsätter efter döden att ersättas av visshet och kunskap. En upptäckt kommer att göras som slutgiltigt bevisar fortlevnadens faktum. L4 7.90.4 Under tiden bör en ny inställning till döden odlas och en ny vetenskap om döendet införas. Döden behöver då inte längre vara det enda som inte står i vår makt och som oundvikligen besegrar oss, eftersom vi kommer att kunna kontrollera vår övergång till den andra världen. Första steget på vägen till denna kontroll är att skaffa sig någon kunskap om och förståelse för den teknik som tillämpas i och för övergången. E 6.15

¹⁸Människans eterhölje ligger till grund för organismen, genomtränger, omsluter och når längre ut än denna. Det är en energikropp och består av kraftcentra och nadier eller krafttrådar. Dessa bildningar i eterhöljet ligger till grund för eller motsvarar nervsystemet med dess ingående delar: nerver och nervganglier. På två ställen i människans eterhölje finns öppningar för livskraftens utträde. Den ena öppningen finns i solarplexus och den andra överst i hjärnan. Båda skyddas av ett tätt knutet nät av etermateria. Eternätet i hjärnan är hos flertalet människor i behåll men är hos den invigde avlägsnat.

¹⁹Under dödsprocessen slår livsenergin gång på gång mot nätet, så att den till sist gör ett hål i detta. Ut genom hålet strömmar livskraften, medan kausalhöljets utdragande kraft ökar. Hos djur, små barn och sådana vuxna, som är helt polariserade i fysiska och emotionala höljena, är utgången i solarplexuscentret, så att det motsvarande nätet punkteras. Hos de mentalt polariserade och högre utvecklade människorna är utgången i hjässcentret, beläget ovanför fontanellen, och är det motsvarande nät som punkteras.

²⁰Hos sådana människor, som övar lägre slags psykiska förmågor, alltså medier och emotionala klärvojanter och klärådienter, har solarplexusnätet tidigt i livet åsamkats bestående skada, så att dessa människor därför med lätthet lämnar organismen, faller i trans, som det heter, och fungerar i emotionalvärlden. Men för dessa finns ingen medvetenhetskontinuitet och inget märkbart sammanhang mellan deras fysiska existens och de skeenden som de omtalar, medan de befinner sig i trans, och som de sedan i dagsmedvetenheten vanligen är alldeles ovetande om. Allt detta försiggår under diafragman och sammanhänger företrädesvis med emotionallivet. Hos mentalt objektivt medvetna förekommer varken trans, besatthet eller mediumism. I deras fall är det hjärnnätet som har punkterats, och den öppning som därmed uppstår möjliggör inflöde av ljus, information och inspiration. Genom denna öppning kan människan också inträda i samadhitillståndet, vilket är den (andliga =) kausala motsvarigheten till det emotionala transtillståndet. LA: Jämförelsen mellan kausal samadhi och emotional trans bör göras återhållsamt och försiktigt, ty visserligen finns likheten vad gäller materieaspekten – monaden i högre hölje lämnar de båda fysiska höljena – men den stannar också där och omfattar inte alls medvetenhets- och viljeaspekterna, ty verklig samadhi kännetecknas av självmedvetenhet, under hela processen bestående medvetenhetskontinuitet, självbestämmdhet (motsatsen till mediets besatthet med annat väsen) och självkontroll. KOV 6.8; L2 6.25.4-6; L3 8.19; MV 5.19-21

²¹I dödsprocessen används således huvudsakligen två utgångar: solarplexuscentret av den emotionalt polariserade och fysiskt inställda människan och alltså för det stora flertalet och hjässcentret för den mentalt polariserade och andligt (LA: mot det kausala och högre) inriktade människan, aspiranten, lärjungen och den invigde. Detta är det första och viktigaste faktum man skall förstå och lägga på minnet. L3 10.2.6 Det är lätt att se hur den inriktning, individen har i livet och vad han riktar sin uppmärksamhet på i livet, också bestämmer det sätt på vilket han i sin dödsstund träder ut ur organismen. Det visar sig också att strävan att under livet kontrollera emotionalmedvetenheten och orientera sig mot mental- och kausalmedvetenheten har en betydande inverkan senare på dödsprocessen.

²²För den klart tänkande läsaren är det tydligt att den ena utgången är avsedd för den andligt inriktade och högt utvecklade människan, medan den andra är avsedd för den lågt utvecklade, emotionala, ointelligenta människan. Vad gäller då för den människa som i medvetenhets- och intelligensutveckling står emellan dessa två, den vänliga och hjälpsamma genomsnittsmänniskan? För

henne finns nu i tillfälligt bruk en tredje utgång, också den täckt med ett eternät. Den finns i hjärtcentret och är belägen strax nedanför hjärtspetsen.

²³Det andra faktum man skall förstå är att det finns en teknik för döendet och en utbildning i användandet av denna teknik, en träning som ges under livstiden.

²⁴Rörande denna träning, som en människa kan underkasta sig, skall här endast några få antydningar göras, som skall visa sig ge mycket av aspiranternas arbete en ny innebörd. Planethierarkin, som väglett mänskligheten århundraden igenom, är nu i färd med att förbereda människor för nästa stora steg de skall taga. (LA: Planethierarkin har inte väglett hela mänskligheten utan bara dem som inte stod på svarta prästerskapets sida i Atlantis. KOV 3.1.9) Detta steg kommer att medföra en medvetenhetskontinuitet, som skingrar all dödsfruktan och förenar fysiska och emotionala världarna till ett så nära samband att de i verkligheten blir en enda värld. Liksom människans olika (aspekter =) triadenheter, höljen och hithörande medvetenhetsslag skall förenas, skall motsvarande världar i planeten förenas. Världarna måste förenas likaväl som (själen och kroppen =) kausalhöljet och organismen med eterhöljet. Föreningen av etervärlden och grovfysiska världen är till stor del redan genomförd. Nu går arbetet raskt vidare med att förena fysiska världen och emotionalvärlden. LA: Låt oss hoppas att det inte går så raskt. Förvärv av kausal självmedvetenhet måste nämligen föregå denna förening, annars är katastrof oundviklig.

²⁵I det arbete, som sökare på mänskliga tänkandets och livets alla områden utför, fortskrider denna förening. Den utbildning, som nu föreslås uppriktiga aspiranter, har även andra mål än att bara åstadkomma (själens och kroppens =) kausalhöljets och eterhöljets förening. Ingen vikt läggs emellertid vid dem, eftersom människan har förmågan att i onödan framhäva de orätta målen. Man skulle kunna framställa några enkla regler, som alla de kan följa som i det egna livet vill införa en rytm, som inte bara gör den egna tillvaron bättre organiserad och mer konstruktiv utan också låter dem slippa problem och svårigheter, när den stund kommer, då de skall lämna de båda fysiska höljena.

²⁶1. Lär er att hålla fokus i huvudet genom att ständigt öva koncentration (LA: av jaget, inifrån jaget riktad uppmärksamhet), visualisera och meditera. Utveckla förmågan att i allt ökande grad leva såsom kungen, som sitter på tronen mellan ögonbrynen. Detta är en regel, som ni kan tillämpa på allt ni gör i vardagen. KOV 7.17.9; L1 1.3, 1.7, 1.8

²⁷2. Lär er att tjäna inifrån hjärtat och inte låta er styras av känslans krav på aktivitet riktad mot att sköta det som andra skall göra. Till detta hör att man besvarar två frågor, innan man låter sig dragas in i dylik aktivitet: Gör jag denna tjänst åt en individ såsom individ eller gör jag den såsom medlem av en grupp åt en grupp? Är drivkraften en kausal insikt (47:2,3) eller är den en känsla, lusten att glänsa och önskan att älskas och beundras? L1 9.28.5 Dessa två aktiviteter medför att livsenergierna samlas i centren ovanför diafragman och därmed motverkar solarplexuscentrets dragningskraft. Därigenom blir detta centrum allt mindre aktivt, vilket i sin tur minskar risken för att dess nät punkteras.

²⁸3. Lär er att vid insomnandet draga medvetandet upp i huvudet. Detta bör man utföra såsom en bestämd övning i det man somnar. Man bör inte tillåta sig att glida in i sömnen, utan man bör sträva att hålla medvetenheten obruten, så att man medvetet övergår till emotionalvärlden. Man slappnar av, riktar uppmärksamheten och drar den stadigt uppåt till hjässcentret. Man bör lära sig att vara obrutet medveten om hela skeendet under insomnandeprocessen och att samtidigt behålla (positiviteten =) det aktiva initiativet. De första stegen måste tagas med klart förstånd och upprepas under många år, innan man förmår göra det med lätthet. KI 16.4.18

²⁹4. Registrera och iakttag alla skeenden, som sammanhänger med tillbakadragandets process, antingen det handlar om meditation eller insomnande. Många märker exempelvis att de vaknar till med ett nästan plågsamt ryck alldeles efter att ha somnat. Detta beror på att de glidit ur medvetandet genom ett nät som inte är tillräckligt genomsläppligt och genom en öppning som är delvis sluten. Andra kan höra en hög knall i huvudet. Denna sammanhänger med eterenergiernas cirkulation i huvudet, något som människan vanligen ej är medveten om, och själva hörselintrycket beror på att det eteriska hörselsinnet tillfälligt fungerat ovan dagsmedvetenhetens tröskel och då råkat registrera buller som ständigt alstras i huvudet men sällan förnims medvetet. KI 3.9.13 Åter andra ser ljus, när de skall

till att somna, eller liksom färgade moln, violetta flaggor och vimplar, vilket allt är eteriska fenomen, som saknar betydelse. De hör alla samman med eterhöljet och dess pranautstrålning samt ljusnätet.

³⁰Att göra denna övning och att lyda dessa fyra regler under många års tid är till stor hjälp för tillämpandet av tekniken vid dödsbädden, ty den som lärt sig att hantera sin kropp när den somnar, har en fördel framför den som aldrig ägnar denna process någon uppmärksamhet.

³¹Med avseende på döendets teknik kan för närvarande endast några få förslag ges. Dessa handlar inte om hur de närvarande vakande skall förhålla sig, utan bara om sådana förhållningssätt och åtgärder som kan underlätta monadens övergång.

³²Först och främst skall man iakttaga tystnad i rummet. Så är givetvis ofta fallet. Man bör betänka att den döendes skenbara medvetlöshet inte behöver vara verklig. I nio fall av tio har den döende kvar sin hjärnmedvetenhet och är alldeles varse det som händer med och omkring honom men är fullständigt oförmögen att uttrycka sig och att alstra den energi som skulle visa att han lever. När tystnad och förståelse råder i sjukrummet, kan den bortgående monaden behålla makten över sitt redskap vid klart medvetande in i det sista och ändamålsenligt förbereda sig. L3 10.3.3

³³I ett senare skede, när kunskapen om färgernas inverkan blivit allmännare, kommer endast orangefärgad belysning att tillåtas i den döendes sjukrum, och denna belysning kommer man att sätta upp med en tillhörande ritual, men först sedan man förvissat sig om att det är uteslutet att den döende återhämtar sig. Orange underlättar medvetandets fokusering i huvudet, liksom rött stimulerar solarplexuscentret, och grönt har en avgjord verkan på hjärtcentret och eterströmmarna.

³⁴När kunskapen om tonernas inverkan på medvetandet blivit allmännare, kommer man också att använda vissa slags musik. Ännu finns ingen musik, som underlättar för monaden att frigöra sig från organismen, men vissa orgeltoner kommer att finnas göra avsedd verkan. Om en människas egen ton får ljuda i det exakta dödsögonblicket, samordnar den de två energiströmmarna och sliter livstråden, men kunskapen om detta förfarande är ännu alltför farlig att exoteriskt meddela.

³⁵Det skall också visa sig att man underlättar arbetet genom att trycka på vissa nervcentra och vissa artärer. (Denna döendets vetenskap har bevarats i Tibet.) Det skall visa sig vara till hjälp och gagn att trycka på halsvenen, vissa stora nerver i huvudet och på ett särskilt ställe i förlängda märgen. En bestämd vetenskap om döendet kommer senare nödvändigtvis att utvecklas, men först när (själens =) kausalhöljets existens allmänt erkänts och dess förhållande till eterhöljet påvisats.

³⁶Också mantriska yttranden kommer att användas och bestämt införas i den döendes medvetande av dem som vakar runt honom eller avsiktligt och mentalt av den döende själv. Det oavbrutna sjungandet av den heliga stavelsen AUM i en bestämd tonart (som harmonierar med den döende) kan senare ingå i övergångsritualen, beledsagat med smörjelse med olja, ett bruk som katolska kyrkan bevarat. Sista smörjelsen har en grund i esoterisk kunskap. L4 3.21 Den döendes huvud skall symboliskt peka mot öster, och fötter och händer skall vara korsade. Av rökelse skall endast sandelträ brännas i rummet, ty detta är första strålens, förstörarestrålens rökelse, och monaden är i färd med att förstöra sin boning (LA: genom att slutgiltigt lämna den).

³⁷Detta är allt som för närvarande kan meddelas i ämnet döden för allmänhetens beaktande. Alla läsare uppmanas att studera döden ur esoterisk synvinkel och att så långt de förmår tillägna sig döendets teknik.

LA 2013-09-07.

Utlagt på internet 2014-01-11.

Senast korrigerat 2015-01-27.